

BAHAR MÜJDESİ BEKLER GİBİ

Eğitime değer vermek, eğitimi olmazsa olmazların içine almak, çağdaş toplum olmanın en temel ve en vazgeçilmez unsurlarından biridir. Mehmet Akif İnan İlk/Ortaokulu yönetici ve öğretmenleri olarak bizlerin de amacı, öğrencilerimizi çağdaş toplum değerlerine ulaştırabilmek için gerekli olan yeterliliklerle donatmak, okulumuzda eğitim öğretim gören her öğrencinin kendi ayakları üzerinde dik ve sağlam durabilen yetişkinler olarak geleceğe adım atmalarını sağlamak, aynı zamanda geleceğimiz olan öğrencilerimizle, vatanımızın bekasını, hürriyetini teminat altına almak ve çağın gerektirdiği bilgi, değer, kültür ve teknolojik yeterliliklerle mezun etmektir. Bunların gerçekleşebilmesi için, öğretmenlerimiz, idarecilerimiz ve tüm personelimizle gecemizi gündüzümüze katarak, gerek donanımsal, gerekse eğitim açısından yapılması elzem olan ne varsa yerine getirmeye, öğrencilerimizin eğitimi için en uygun ortamları sağlamaya gayret ediyoruz.

Öğrencilerin belirtilen yeterliliklerde olabilmeleri için eğitim literatüründe sürekli bahsedilen üçlü sacayağı (aile, okul, öğretmen) örnekleme vardır. Öğretmenin yeri insanda hayat boyu tesirli olacak izler bırakacağı için çok önemlidir. Onun vazifesi, müfredata ve okulun duvarları arasına sıkıştırılamaz. Gececeği yol engellerle dolu olsa bile buna tahammül eden, muhataplarını elindeki sevgi meşalesi etrafında toplamayı bilen ayırıcı değil birleştirici, yıkıcı değil yapıcı olan, kendini aşmış örnek insandır öğretmen.

O, yaşama hevesiyle değil yaşatma arzusuyla doludur ve bu konuda gelecek nesillere güzel örnek olur. Bu yüzden gelecek nesillerin mimarı olan öğretmen, öğrencilerine sevgi, saygı, hoşgörü gibi kazanımları kazandırma adına durmadan çalışır ve bir ömür bahar müjdesi bekler gibi öğrencilerinin başarılı olmasını bekler.

Okulumuz öğretmenleri koordinatörlüğünde öğrencilerimiz ile birlikte büyük bir emek ve çaba sonrasında hazırlanmış olan bu dergi de yukarıda anlatmaya çalıştığım öğretmenlerimizin emeğinin bir göstergesidir. Öğrencilerinin o masum yüreklerinde oluşacak küçücük bir mutluluk ürpertisi için gecesini gündüzüne katan, bu derginin hazırlanış aşamasından basım aşamasına kadar emeği geçen tüm öğretmen ve öğrencilerimize teşekkür ediyorum.

Bütün öğretmenlerimizin gözlerinin yollarda kalmaması ve gelenlerin ya da aldıkları haberlerin beklediklerine değmesi ümit ve temennisi ile...

Erhan İÇÖZ

Okul Müdürü

Mehmet Akif İNAN

(d. 12 Temmuz 1940 Şanlıurfa - ö. 6 Ocak 2000 Şanlıurfa)
Türk şair, yazar, araştırmacı, öğretmen.

1952 yılında ilkokulu bitirdi. 1958'de Urfa Lisesinden Maraş Lisesine naklini aldı. Aynı yıl bir grup arkadaşıyla Derya gazetesini çıkardı. Bir yıl sonra Maraş Lisesinden mezun oldu ve ilk konferansını Urfa şairler üzerine verdi. Aynı yıl içinde Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne kayıtlı oldu. İki sene sonra bıraktı.

1960 yılında Kahramanmaraş'ta Necip Fazıl Kısakürek ile tanıştı. Mehmet Akif İNAN'ı etkileyen en önemli kişi kuşkusuz Necip Fazıl olmuştur. Ankara'ya her gelişinde Akif İNAN'ın evinde kalan Necip Fazıl, sohbetlere katılmış, fikir ve sanat hayatının şekillenmesinde Akif'in önündeki en önemli model olmuştur.

1962 yılında tekrar üniversiteye döndü ve 1972'de mezun oldu. Bu süre içinde 1962-1964 yılları arasında Hilâl Müessesesi Müdürlüğünü yaptı. 23 Temmuz 1965 tarihinde evlendi.

1964-1969 yılları arasında Türk Ocağı'nda faaliyet gösterdi. Cahit Zarifoğlu'nun deyimleriyle "Yedi Güzel Adam" ve bu grubun içinde yer alan Akif İNAN ; "Dünyadaki sorunların güçle, ekonomiyle, savaşla değil, edebiyatla, sanatla çözülebilir diyenlerin dergisi "dediği "Edebiyat" dergisini 1969'da Nuri Pakdil ile birlikte kurdu.

İlk kitabı "Edebiyat ve Medeniyet Üzerine" yi 1972 yılında çıkardı. İlk şiir kitabını ise 1974 yılında Hicret adıyla çıkardı. 1975'de kısa dönem askerlik yaptı. Daha sonra 1976-1990 yılları arasında Mavera dergisinde kurucu olarak yer aldı.

1977-1980 yıllarında Gazi Eğitim Enstitüsünde Türkçe öğretmenliği yaptı. Daha sonra Ankara Fen Lisesi öğretmenliğine atandı. Vefatına kadar bu lisede öğretmenlik yaptı.

1985 yılında "Din ve Uygarlık" adlı denemeler kitabını çıkardı. 1991'de "Tenha Sözler"i yayınladı.

"Bu insanlar dev midir

Yatak görmemiş gövde midir

Bir yara açar boyunlarında

Kol kola durup bağırıldıklarında"

diye başlar Cahit ZARİFOĞLU'nun "Yedi Güzel Adam"ı. Yedi Güzel Adam'dan biridir Mehmet Akif İNAN. Kendi medeniyetimizden kopmadan var olma savaşı vermiştir.

1999 Haziran'da rahatsızlandı ve ölümcül hastalığı teşhis edildi. Aynı yıl aralık ayında Urfa'ya döndü. 6 Ocak 2000 günü bu şehirde vefat etti.

İçindekiler

Okul Marşı - Sönmeyen Yıldızlarız	4
Okulumuzu Tanıyalım	5
Çanakkale (Zeynep Şenlik - Yusuf Mahir Açıan).....	9-10
Deneme - Kapılar (Ceylin Aydoğan)	11
Emojiler Bir Devrim - Yazının Evrimi (Berna Çileli-Zeynep Şenlik)	12-13
Röportaj (Okul Müdürü Erhan İçöz)	14
Eleştiri (Ayşe İrem Bölükoğlu-Rüzgâr Mavi Çakın)	18-19
Mandala Çalışması (Gaye Erişen - Yaprak Baydan)	20
Minik Yetenekler	22
Deyimlerin Hikâyeleri	24
Boş Kutu (Yusuf Mahir Açıan).....	26
Engelliler (Ayşe İrem Bölükoğlu-Mahir Yusuf Açıan).....	27
İnsanlık Maceramız DNA ile Başlar (Uğur Emin Baynal)	28
Hüznün ve Umudun Ortak Şarkısı (Rüzgâr Mavi Çakın)	30
Sanattır Kalbe Giden Yol (Kerem Tekin)	30
Drama Çalışması (Yiğit Kağan İçöz-Mehmet Efe İşler)	31
Sonsuzluğun Hikâyesi (Deniz Güreş)	32
Fıkralar	33
Sevgili Dostum Piyano (Eda Özel).....	34
Unutma Öğren (Dilek Atik)	35
Başöğretmen Mustafa Kemal (Ekin Tören)	37
Hediye Gelen Dost (Ayça Eryılmaz).....	38
Öykü Masal Ayıcık (Şevin Gülistan Atik)	39
İnsan ve Merak (Rüzgar Mavi Çakın)	40
Kalem Kâğıda Dokununca (Eda Özel)	42
Prag Gezisi (Rabia Tuncil Can - Filiz Ağca)	43
Kitabın Öyküsü (Berat Kaya).....	47
Karikatür Dediğin	51
Röportaj - Obezite (Zeynep Şenlik)	53
Özledim Kokunu Anne (Ceylin Aydoğan-Kumsal Karataş).....	56
Ergenlik (Selda Ulusan)	57
Okul Etkinlikleri	61
Dayanışma (Eylül Başlı).....	69
Hayat Yolu (Hatice Akdoğan)	70
İlkbahar (Berat Yiğit Katırcı)	71
Doğada Ne Kadar Sürede Çözünürler - Çevre Kirliliği	72
Mesela Gökyüzüne Bağlan (Deniz Güreş).....	74
Bulmaca	75
Dergi Ekibimiz	76
Bizim Sözlüğümüz	77

Okul Marşımız

Sönmeyen yıldızlarız
Başarıya doymayız
Canla başla çalışıp
Yoğrulduk sevgi, emek
Ve kardeşlikle

Mehmet Akif İnan'ız

Hiç durmadan akarız
Tüm engelleri aşarız
El tutuşa tutuşa
Yürek ata ata
Başarı çalışa çalışa

Mehmet Akif İnan'ız

Birlikte güçlüyüz
Ata'm seninleyiz
Öğretmenlerimizle varız
Ebediyen yürürüz
Yurdun refahı hedefimiz

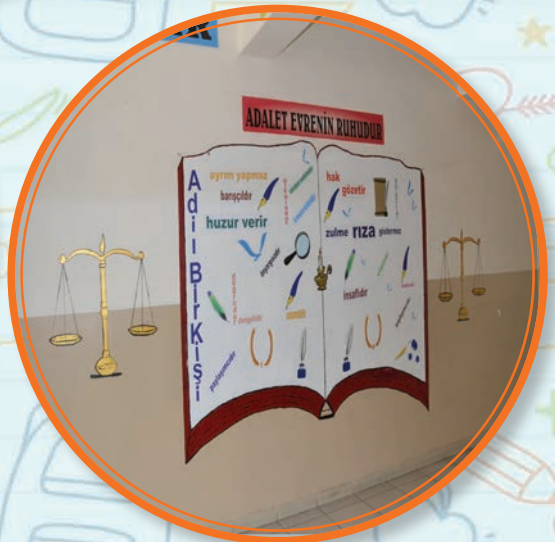
Mehmet Akif İnan'ız

Söz: Ahmet Murat Özhan

Okulumuzu Tanıyalım

Bunları “Venüs, saat yönünde dönen tek gezegendir.” biliyor musunuz?

BİL TÜRK GENÇLİĞİ!

Kırmızı güneşler doğduğunda ufuktan,
Anaların yüreği paramparçaydı
Kan gökyüzüyle buluştuğu anda
Feryat sesleriyle inledi gökyüzünden.

Anaların çığlığı yürek yakarken,
Pes etmedi hiç Türk askerleri.
Elindeydi sazları türküleri dilinde,
Pes etmek yoktu yüreklerinde.

Bilir misin hiç sen?
Ne zorluklarla Türkiye oldu bu devlet,
Geçmişini bil öğren ki
Gelecek sana daha hayırlı gelecek.

Ey Türk gençliği sen bu topraklar için,
Canını feda etmiş şehitlerin torunusun sen!

Zeynep Şenlik (7/B)

SEN KENDİNİ BİLİR MİSİN ÇANAKKALE?

Sen kendini bilir misin Çanakkale
Kaç şehit öldü senin toprağında
Kaç düşman askeri bastı senin toprağına

Kaç ana ağladı senin toprağında Çanakkale
Kaç dua okundu senin toprağında bilir misin?
Senin toprağında kaç zeytin ağacı yetişti bilir misin?
Kaç kişi senin suyundan yudumladı, havanı soludu

Kaç düşman gemisi toprağına yanaştı Çanakkale
Kaç tarih geçti üzerinden bilir misin?
Sen kendini bilir misin Çanakkale

Yusuf Mahir Açıan (6/A)

Kapılar, Kapılar, Kapılar

Kimse derinlere inmez, aslında çoğu insan “giriş çıkış yeri olan” ya da “bir yeri bir yerden ayıran cisim” olarak görür kapıları. Derinlere inince kapının sadece bir cisim olmadığını görüyoruz.

İnsan kapıyı bir düşününce hayal edemeden duramıyor. Gözümün önüne bir sürü kapı geldi: eski kapılar, yılbaşı için süslenmiş kapılar, küçük bir kızın kapısı, tokmaklar... Bunların hepsi insanın kişiliğini, kültürünü, zevklerini belirtir. Ama aslında kapıları yöneten biziz. Bir evin tüm güzelliklerini başkalarına açıp kötülüklerin üstüne kapatmak kapı tarafından olur ama bunu biz yaparız. Keşke Ali Baba ve Kırk Haramiler masalında olduğu gibi olsa kapılar. “Açıl susam açıl” dediğimizde açılrsa. Biz de o masaldan bu masala koşsak.

İnsanların bizi anlamasıyla kapının ilgisi vardır. Evde biz mutluysek evimize giren kişi de o mutluluğu hisseder. Tabii üzgünsek de üzüntümüzü hisseder. Yani kapı sıradan bir nesne değildir. Biz onu sadece güvenlik için kitleriz. Aslında kapıların ardında olan her şeyi de kilitliyoruz. Kapı gerçek ve hayal arasında olabilecek bir kavram. Mesela kapının ardında olan şeyler... Bence kapılar küçük gördüğümüz ama çok büyük olan şeylerdir. Kapının bir dili olsa neler

anlatacak neler: tüm sırlarımızı, hareketlerimizi, sözlerimizi... Kapıları sessiz, sakin bir insan olarak düşünürsek, anlatmak istediklerini anlatamayan bir insan...

Bunun yanında sadece görünen kapılar, yani bir evin kapısı, alışveriş merkezinin kapısı, odanın kapısı yoktur hayatta. Soyut kapılar da vardır. Mesela “gönül kapısı”. Çoğu kapı anahtarla açılabilir, gönül kapısı da anahtarla açılır. Ama gönül kapısının anahtarı sözlerdir. Bir insana “Seni seviyorum” demek tüm kilitleri açabilir. Normal bir kapıyı kırmak kolaydır. Onarmak da kolaydır. Gönül kapısını kırmak hepsinden kolaydır. Ama tamir etmek imkânsız gibi bir şeydir. Eğer sen o kişiye “Seni seviyorum” diyebiliyorsan gönlünü tamir etmek kolaydır. Ama diyemiyorsan o kapıyı sakın kırma. Küçük bir çocuğun gönlündeki o kapıyı kırdıysan “Çikolata alırım sana” diyerek alabilirsin. Her kapı aynı değildir. Aynı olmasa bile her kapının bir durağı vardır, açılması beklenir. O kapı açıldıktan sonra yeniden kapanır. Bir başka kapı açılır. Hepsini yeni bir hayata, hepsi farklı bir hikâyeye açılır. Çoğu masal da kötü bir kapıyla başlayıp mutlu bir kapıyla biter. Bu hayatımız için de geçerlidir. Tabii ki tam tersi de olabilir. İyiyle başlayıp kötüyle biten sonlar. Mesela “Külkedisi” masalında olduğu gibi. Üvey annesi ve kardeşlerinin kötü davranmasıyla açılan kötü bir kapı. Ama prensini bulmasıyla da açılan mutlu bir kapı.

Hayatımızda hayal, gerçek, soyut, somut, düş vs. kapılar var. Ama biz bazılarını çok iyi tanırken bazılarını hiç bilmiyoruz. Onları da öğrenip hayata bakış açımızı değiştirmeliyiz bence. Tüm kapılarımızın “mutlu sonla” bitmesi en güzel şeydir. Kuşkusuz ki kapıları da sadece bir eşya olarak görmemeliyiz.

Onlar bizi düşlere geçiren bir geçittir.

Ceylin Aydoğan (7-G)

Bunları “Elektrikli sandalye bir dışı tarafından yapılmıştır.” biliyor musunuz?

Bir Devrim Emojiler

Sözsüz iletişim konuşmak dışında yapılan (jest, mimik, yüz ifadeleri, bedensel duruş vb.) her şeye denir. Simgeler de sözsüz iletişimidir. Simgeleri hangi dilden olursa olsun hangi ülkeden,

kültürden olursa olsun herkes anlayabilir. Bu da ülkeler arası hoşgörüyü, anlayışı getirir.

Örneğin trafik levhaları, yeşil her yerde geç, sarı her yerde bekle, kırmızı her yerde dur demektir.

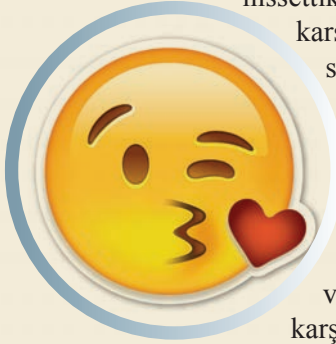

Sıkça kullandığımız ve hayatımızda önemli bir yere sahip olan emojiler de birer simgedir? Peki, hayatımızı hangi açılardan, neler yaparak kolaylaştırıyorlar?

Emoji 1990'lerde Japonya'da ortaya çıkmış görsellerden oluşan bir alfabe. Japonca'da resim anlamına gelen -e ile harf anlamına gelen moji'nin birleşiminden oluşuyor. Bu alfabe ilk olarak bir telekomünikasyon şirketinin mesajlaşmayı cazip hale getirmek için icat ettiği belirtiliyor. Alfabe her geçen yıl daha da zenginleşiyor ve Japonya'da her şeyin açıkça konuşulması uygunsuz kabul edildiği için sembolere sık sık başvuruluyor. Emoji dilinin bu nedenle Japonya'dan çıktığı konuşuluyor.

Emojiler evrenseldir. Örneğin bilim adamlarının yaptığı bir araştırmaya göre bir gülen yüz emojisinin bilinç altımıza yaptığı etki, gülen bir insanı gördüğümüzde oluşan etkiyle aynıdır. Bu etkinin sonucu oluşan tepki emojilere bakarken daha yoğundur. Hatta yüz mimiklerimizi ve jestlerimizi kısacası tüm

hissettiklerimizi doğrudan hangi dilde, dinde, ırkta olursa olsun karşımızdaki insanın anlamasını ve bizimle empati kurmasını sağlar.

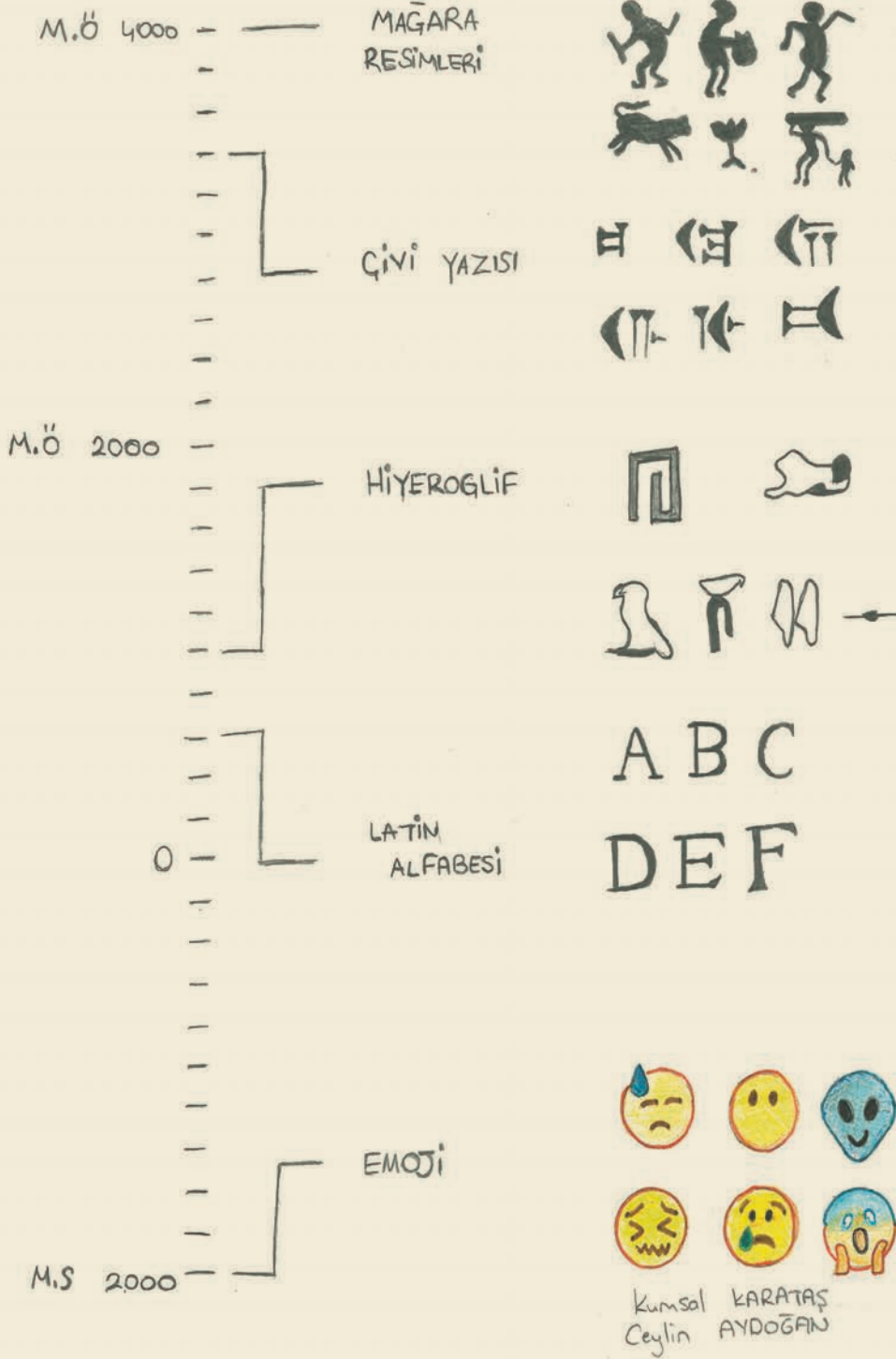
İnsanlar arası iletişimi güçlendirirken aynı zamanda bizi eğlendiren ve mesajlarımızı süsleyen bu simgelerin tam bir Türkçe karşılığı yoktur. TDK "emoji" kelimesi için "yüz simgeleri" ni kullanmış fakat emojiler sadece yüz mimiklerini değil yeri geldiğinde objeleri, saati, hayvanları ve yiyecekleri anlattığı için emoji kelimesinin Türkçe karşılığı yoktur.

İlk kez 90'lı yıllarda hayatımıza girmeye hazırlanan emojiler gün geçtikçe hazırlıkları bitirip hayatımızdaki önemli yerlerini almış ve bu yeri uzun süre koruyacağı benziyor.

Berna Çileli (7/B)

Zeynep Şenlik (7/B)

- YAZININ EVRİMİ -

Bunları "Sadece dişi sivrisinekler ısıtır." biliyor musunuz?

Röportaj

TÜR: Röportaj

BAŞLIK: Mehmet Akif İnan İlk/Ortaokulu Müdürü Erhan İçöz ile yapılan röportaj

ÖĞRENCİ AD, SOYAD: Berrak Ece Varr

OKUL-SINIF: Mehmet Akif İnan İlkokulu, 4-J

1. Kendinizi tanıtır mısınız?

15.03.1980 yılında Yozgat'ta doğdum.

İlkokulu Yozgat'ta, Ortaokulu Ankara'da

ve Lise öğrenimini Yozgat'ta

tamamladım. On Dokuz Mayıs

Üniversitesi Amasya Eğitim

Fakültesinden mezun

oldum. 05.03.2002 tarihinde

ilk görev yerim olan Muş

İline atandım. Daha sonra

Bingöl, Gaziantep, Ankara ve

Kırıkkale illerinde sınıf

öğretmenliği görevine

devam ettim. Kırıkkale

ilinde görev yaparken,

bakanlığımız tarafından

yapılan idarecilik sınavı

sonrasında sınavı kazanarak iki

yıl müdür yardımcılığı görevini

yürüttüm. Bu esnada Gazi

Üniversitesi "Eğitim Yönetimi ve

Denetimi Bölümünde" Yüksek

lisansımı tamamladım. Müdür yardımcılığı görevimden kendi isteğimle ayrılarak

Ankara ili Pursaklar ilçesine sınıf öğretmeni olarak atandım. Belirli bir süre

çalıştıktan sonra yine bakanlığımızın yaptığı sınav sonrasında Ankara ili Yenimahalle

ilçesinde bulunan Mehmet Akif İnan İlköğretim Okulu'na müdür yardımcısı olarak

atandım. Öğretmenlik görevim devam ederken Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim

Fakültesinin "Kamu Yönetimi" bölümünden (ikinci üniversite) mezun oldum.

Yüksek Lisans yaptığım Eğitim Yönetimi alanında doktora çalışmalarına başladım. Süreç içerisinde il içi ve il dışında birçok alanda kurslara ve hizmet içi eğitimlere katıldım. 2015 yılında Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi “Adalet” bölümünde kayıt yaptırarak üçüncü üniversite eğitimine başladım. Orta düzeyde İngilizce eğitimine sahibim. Evli ve iki çocuk babasıyım. Şu anda müdür yardımcısı olarak göreve başladığım Mehmet Akif İnan İlk/Ortaokulunda Okul Müdürlüğü görevini yapmaktayım.

2. Kaç senedir bu mesleği yapıyorsunuz?

Öğretmen olarak 10 yıl, idarecilik olarak ise 6 yıl toplamda 16 yıldır bu mesleği yapıyorum.

3. Mesleğinizi seviyor musunuz?

Seviyorum.

4. Bu mesleği siz mi seçtiniz, yoksa ailenizin baskısı oldu mu?

Bu mesleği kendim seçtim. Severek çalışıyorum.

5. Şimdi bir meslek seçme hakkınız olsaydı şimdiki mesleğinizi seçer miydiniz? Değiştirseniz hangi mesleği seçerdiniz?

Yine aynı mesleği seçerdim.

8. Bu mesleği seçmek isteyenlere neler önerirsiniz?

Çocukları seven, sabırlı, hoşgörü sahibi insanlar bu mesleği seçebilirler.

9. Mesleğinizde karşılaştığınız ilginç bir olayı anlatır mısınız?

İlk göreve başladığım yerde öğrencimin birisi sorduğum bütün sorulara “Evet” ya da “Hayır” diye cevap veriyordu. Bu öğrencinin Türkçe olarak iki kelime bildiğini sonradan öğrendim. Ben bunu fark edince işimin zor olduğunu anladım.

**Çocukları seven,
sabırlı, hoşgörü
sahibi insanlar
öğretmenlik
mesleğini
seçebilirler.**

6. Bu meslek için gereken yetenekler nelerdir?

Sevgi, sabır, hoşgörü, liyakat .

7. Bu mesleğin zorluğu nelerdir?

Öğrencilerden ziyade, velilere bir şeyler anlatması bazen zor oluyor. Ayrıca imkânlarımız kısıtlı olabiliyor.

Bunları “Bir devekuşunun gözü, beyinden daha büyüktür.” biliyor musunuz?

10. Mesleğinizin size ve yaşantınıza getirdiği artılar ve eksiler nelerdir?

Artıları: Yöneticilik konusunda uzmanlaştım. İnsanlarla daha hızlı iletişim kurabiliyorum. Beklenmedik olaylar karşısında pratik çözüm üretebiliyorum. Olaylara bakış açım değişti. Eksileri: Aileme ve çevreme daha az zaman ayırmaya başladım. Sosyal hayatım azaldı. Sürekli insanların derdine derman olmak için kendimi bazen yıprattığımı düşünüyorum.

11. Sizce günümüz öğrencilerinin en önemli sorunları nelerdir?

Teknolojik aletleri çok fazla kullanmaları ve istedikleri her şeyi zahmetsizce ulaşabiliyor olmalarıdır.

12. Sizce günümüz öğrencilerinin en büyük avantajları nelerdir?

İstedikleri her şeye çok kolay ulaşmaları ve ailelerinin onları desteklemeleridir.

13. Öğrencilerin kendilerini iyi ifade etmeleri için hangi etkinlikler yapılmalıdır?

Sosyal faaliyetlere önem vermelidir. Spor yapmalılar, gezilere gitmeliler.

14. Öğrencilere meslek seçimi konusunda neler tavsiye edersiniz?

Çok iyi düşünmelerini isterim. Öğretmenlik, mühendislik, tıp, hukuk, kamu yönetimi gibi meslekleri öneririm.

15. En son okuduğunuz kitap hangisidir?

Oğlumla beraber “Dedektif Kurukafa”yı okuduk.

16. Çok kitap okumanın mesleğinize ne gibi katkıları vardır?

Kendini daha iyi ifade etmede, etkili iletişim kurmada önemli katkıları var.

17. Velilere ve öğrencilere eğitim konusunda hangi mesajları vermek istersiniz?

Eğitim önemlidir. Hangi meslek mensubu olursak olalım, iyi bir eğitim almayan kişi mesleğinin gereklerini yerine getiremez.

18. En büyük hayalinizi gerçekleştirmek için projeleriniz nelerdir?

Okuyabildiğim kadar okumak. Görev yaptığım okulu marka haline getirmek.

19. Ulaşamadığınız biri ile tanışıp sohbet etme olanağınız olsaydı bu kim olurdu? Ondan neler öğrenmek isterdiniz?

Mustafa Kemal Atatürk ile tanışmak isterdim. İlke ve İnkılâpları hakkındaki düşüncelerini ve bunların gerekçelerini canlı olarak dinlemek isterdim.

20. Sizi en çok ne kızdırıyor? Bu kızgınlıkla baş edebiliyor musunuz?

Bir konu hakkında bilgi sahibi olmayıp da o konu hakkında ihtisas yapmış gibi söylenenleri kabul etmeyen kişiler kızdırıyor. Baş etmeyi öğrendim.

21. Tuttuğunuz takım hangisidir?

Milli Takım'ı tutuyorum.

22. En sevdiğiniz renk hangisidir?

Pastel renkler severim.

23. Ne tür müzik dinlersiniz?

Halk müziği dinlerim.

24. Kaç yaşındasınız? Kaç çocuğunuz var?

35 yaşındayım. 2 çocuğum var.

25. Bir günlüğüne müdürlükten çıkıp öğretmen olmak ister miydiniz?

İsterdim demem yanlış olur. Ben zaten öğretmenim. Şu an yaptığım görev ise öğretmenliğin yanında ikinci bir idari görevdir. Sınıfıma, öğrencilerime öğretmenlik yapmaktan çok büyük mutluluk duyuyorum. Asıl görevimiz hep öğretmenliktir, öyle de olacaktır.

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

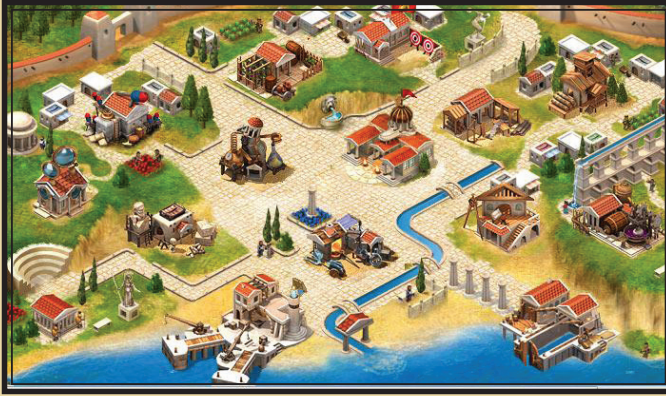
Bunları "Beyin, 10 voltluk bir ampul kadar enerji tüketir." biliyor musunuz?

ELEŞTİRİ

Kapiland'ın Kobayları

Çocuk romanları denince akla ilk gelenlerden biri, Miyase Sertbarut'un yazarlığı altında yazılmış olan "Kapiland'ın Kobayları" adlı kitap. Dışarıdan bakınca kitabın adı bile sanki bir mknatis demiri çekmişçesine kendine çekiyor insanı ve insanda okuma isteği yaratıyor. Kapağının arka tarafında dikkat çekici bir resim ve açıklama olması da buna katkıda bulunuyor. Aslında kitap, kitap okumayı sevmeyenlere de hitap ediyor. Çünkü insanı boğacak kadar kalın veya keşke okumasaydım diyecek kadar ince de değil.

Kitabın içeriğine gelirse, bence bu kitabın baş kısımları çok iyi değil. Çünkü ilk başlarda olaya iyi bir giriş yapılamamış. Tamam, kitabın başkahramanının adının neden Hayri olduğundan bahsetmiş ancak bu kısımda ondan bahsetmek yerine Marjinal'in ve hikâyedeki ana karakterlerden bazılarının özelliklerinden bahsedilmeliydi. Bunlar kitapta pek fazla yer almamasına rağmen, kitaba başladığımız zaman hangi karakterlerin kitabın ileri bölümlerde etkili rol oynayacağı anlaşılıyor. Fakat bu durum kitabın neredeyse çeyreğine kadar böyle devam ettiği için romanın devamının pek güzel olmayacağını düşündüm. Fakat bir süre sonra aksiyon

başladı. Kitabı zaten güzel kılan da bu heyecandı. Kitap çok sürükleyici ve heyecanlıydı ama bence kitapta hatalar da vardı. Örneğin kitabın neredeyse hiçbir yerinde karakterler tanıtılmamış, insanları boğan bazı yerlerinde olayın ilerisiyle ilgili küçük ipuçları verilebilirdi. Bu hem heyecanı yükseltirdi hem de belki kitabın daha sürükleyici olmasını sağlayabilirdi.

Tabii ki de bu hatalar dışında kitabın birçok güzel yanı da var. Kitap çok sürükleyici olduğu için kendine bağlıyor adeta. Bu sürükleyiciliği de kitabın içinde olan maceralar ve sırlar sağlıyor. Bana göre kitabın bu özelliklere sahip olmasını sağlayan kısım ise "Anti-Row" şurubunun insanlara dağıtılıp onların da kullanmaya başladıkları zamandı. Eğer bu bölümü kitaptan çıkarırsak o zaman hiçbir eğlence kalmaz. Burada "Anti-Row" adlı şuruptan bahsettik. Peki neydi bu şurup? Aslında bununla ilgili bilgi verirsem kitabı okumanıza gerek kalmaz. Kısa bir bilgi vereyim yine de. Bu şurup 7-17 yaş arasındaki çocukları (güya) şiddetten uzaklaştırmaya çalışıyor.

Genel olarak toparlarsak ben bu kitabı yaşlı, genç herkese öneririm.

Rüzgâr Mavi Çakın (7/B)

ELEŞTİRİ

Dört Kardeşiler

Gülten Dayıoğlu, 1935'te Kütahya Emet'te doğdu. Atatürk Kız Lisesine, sonra Hukuk Fakültesine gitti. Ama gönlünde yatan meslek ilkökul öğretmenliği olduğu için dışarıdan sınavlara girerek ilkökul öğretmeni oldu. 15 yıl öğretmenlik yaptıktan sonra emekli olarak çocukların eğitimine katkıda bulunmak için çocuklara yönelik kitaplar yazmaya başladı. Hala da devam ediyor.

Gülten Dayıoğlu'nun kitaplarından en beğenerek okuduğum kitaptır "Dört Kardeşiler". Bu hikâye Apan isimli bir köyde geçiyor. Annesi ölmüş, babası koruda çalışan dört kardeşin hikâyesi... Korkmaz adındaki köpekleri ve dedeleriyle yıkık dökük bir evde yaşıyorlardı. Kardeşlerin en büyüğü olan Feten 13 yaşında, Habibe 6, Döndü 5 ve evin en küçüğü Yaşar ise 2 yaşındaydı. Dört kardeşin anneleri, Yaşar'ı doğururken ölmüştü. Evin ve kardeşlerin sorumluluğu Feten'in üzerindeydi. Dedesinin yönlendirmeleriyle evi çekip çeviriyordu. Feten hem ablalık hem de annelik yapıyordu. Üstelik kendisi de daha çocuktuk. Bir yandan kardeşleriyle ilgilenirken bir yandan yemek ve temizlik yapıyordu. Babaları ayda bir gelip ihtiyaçlarını görüyordu. Aynı zamanda komşuları da çocuklara yardım ediyordu. Babaları gelmediği zamanlar çocuklar korunun yolunu tutuyorlardı. Karşı köyün insanları bu koruyu kıskanıp çekemediklerinden, arada sırada keçilerini koruya salıyorlardı. Yine böyle bir olayda silahlar ateşlenmiş, Hasan Bey (babaları) vurulup ölmüştü. Çocuklar dedeleri ile yalnız kalmıştı. Bir gün hasta ve yaşlı dedeleri, Feten'in gözü önünde fenalaşarak hayatını kaybetti. Aradan uzun süre geçtikten sonra köye bir komutan geldi ve muhtara şehre götürmek için iki kız çocuğu istediğini söyledi. Muhtar da Habibe ve Döndü'yü komutana verdi. Feten ne kadar uğraşsa da kardeşlerini götürmelerine engel olamadı. Bir süre sonra komutan yine geldi ve bu sefer muhtara bir kız çocuğu daha istediğini söyledi. Muhtar da Feten'i zorla komutana vererek iki kardeşi ayırdı. Feten götürüldüğü evde çok eziyet gördü ve acı çekti. Feten evden kaçmaya çalışırken evin sahibi onu gördü ve eve kilitleti. O gün evde yangın çıktı ve Feten dışarı çıkamadı. Yangında çok feci yaralar alan Feten hastaneye yatırıldı. Evin sahibi artık bir işe yaramayacağını düşündüğü Feten'i eve kabul etmedi. Hastanenin başhekiminin yardımıyla Feten köyüne döndü.

Feten'in annesiz, babasız küçük yaşta evin yükünü üstlenmesi, zorla kardeşlerinden koparılıp evin sahibi tarafından eziyet görmesi beni çok üzdü. Bu kitabı okurken ağlamamak mümkün değil. Bence bu kitap Feten'in köye dönmesi ile sona ermemeli veya başka bir kitapta devam etmeliydi. Tam "Yaşasın! Feten köye döndü." derken kitap bitiverdi. İnsan kitabı okurken sanki yaşanan olayları kendisi yaşamış gibi üzüyor ve heyecanlanıyor. Dört Kardeşiler, Gülten Dayıoğlu'nun "Ölümsüz Ece" isimli kitabındaki Prenses Ece'nin 3000 yıl bedenden bedene girerek yaşaması gibi olağanüstü olaylardan ziyade gerçekçi bir kitap. Okunmasını öneriyorum.

Ayşe İrem Bölükoğlu (7/F)

Bunları "Hapşırık, saatte 160 km hızı geçebilir." biliyor musunuz?

Okul Bülteni Mandala Çalışmaları

TÜR: SINIF İÇİ ÇALIŞMA

BAŞLIK: MANDALA YAPIYORUZ

ÇALIŞMAYI HAZIRLAYANLAR: Gaye Erişen, Yaprak Baydan

SINIF: 4-B

MANDALA NEDİR?

Mandala hemen hemen daire veya merkez anlamına gelir. Belirgin bir şekilde duran merkez noktası etrafına şekiller ve desenler yerleştirilmiştir. Mandala hafif müzik eşliğinde yürütülen bir çalışmadır. Günümüzde çocuklardan birçok şey bekleyerek onları çeşitli stres faktörleriyle karşı karşıya getiriyoruz. Bunun için önleyici çalışmalar yapılabilir. Mandala da bu etkinliklerden birisidir. Mandala çalışması dıştan içe veya içten dışa boyanır. Önemli olan sırayı bozmamaktır.

biliyor musunuz?

*“Eğer insan gözü dijital kamera olsaydı,
576 megapixel olurdu.”*

Bunları

NE İŞE YARAR?

Mandala, boyama yoluyla insanı sakinliğe ulaştırır, rahatlatan bir etki yapar. “Mandala” sonunda çocukların stresleriyle kolaylıkla mücadele edebildikleri, sakinlik ve soğukkanlılık kazandıkları görülmüştür.

Mandala çalışmasından sonra çocuklarımızın;

- kelime haznesinin yetersiz kaldığı zamanlarda kendilerini ifade edebilmeleri için sanatsal faaliyetlerle desteklenmesi sağlanır,
 - grup çalışmalarında, gruba uyum sağlamalarında ve dinleme becerilerinde olumlu etkiler görülür,
 - yaratıcılıklarını keşfetmelerine yardımcı olurken, dikkat sürelerinin de uzamasını sağlar.
- 4-B sınıfı öğrencilerimiz klasik müzik eşliğinde keyifle, bireysel olarak mandala etkinliği yapmışlardır.

Deyimlerin Hikâyeleri

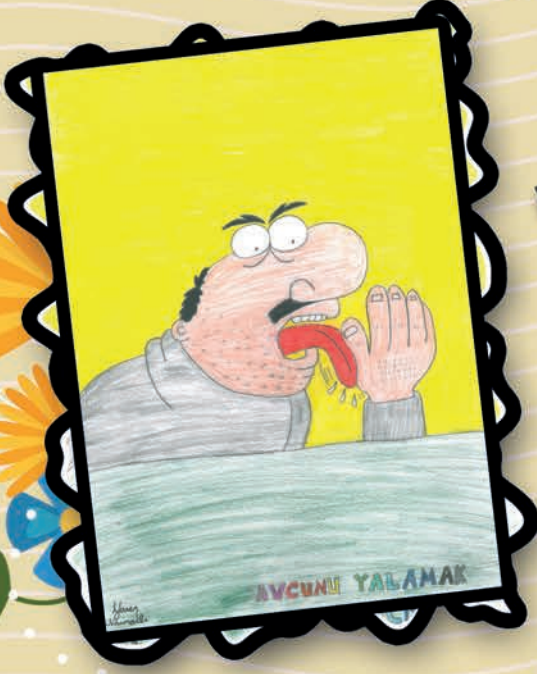

Nasreddin Hocanın, aldığı bir türü geri vermeyen ya da kırık dökük, delik, kopuk, sakat olarak geri getiren bir komşusu Hocadan bir gün urgan ister. Hoca da Bizim hanım biraz evvel urganın üzerine un serdi, veremeyiz. Der. Komşusu güler, Aman hocam, hiç urgan üstüne un durur mu, ipe un serilir mi? diye sorunca, Hoca cevabı yapıştırır. Neden serlimesin. Vermeye gönlüm olmayınca, ipe un da serilir elbet.

Eskiden mürekkeplerin içinde bezir isi denilen bir madde bulunur. Yazarken yapılan yanlışlıklar ancak yalamak yapıyla giderilmiş. Okuma-yazma yoluyla kişiler az olduğundan ,bir,iki satır yazacak kişiler el üstünde tutulur. Mürekkep yalayanlar üstün sayılmış.

Deyimlerin Hikâyeleri

Beklediğin olmadı; umduğunu bulamadın" anlamında kullanılan bir deyimdir. Bu deyim, kışın karlı ve soğuk havalarda inine kapanarak, tabanlarının altını yalamak suretiyle karın doyurmaya uğraşan ayların hareketinden alınmıştır. Çünkü aylar kışın arada da yiyecek bulamaz hareket edecek olsa da, boşuna enerji tüketmiş olur. Bunu iyi bilen aylar kış uykusuna yatar. Ayağını yalamakla yetinir yazın gelmesini bekler.

Kuyumcular yaptıkları yüzük, küpe, gerdanlık gibi ziynet eşyalarının üzerine mücevherin ışığı daha iyi yansıtması ve parlaklığının artması için FOYA adı verilen bir madde sürerler. Zamanla sürülen bu foya dökülür. Bu duruma yalan söyleyen denilir. Halk arasında yalan söyleyen sahtekarlık yapan kişilerin yalanları ortaya çıktığında "foyası meydana çıktı" şeklinde benzetme yapılır.

Bir adam varmış hep kendi bildiğini yapıyormuş. Kimsenin dediğini yapmıyormuş. Kendi bildiği hep doğrumuş gibi kimsenin sözünü dinlemiyormuş. Kendisine şöyle yapma böyle yap, sonunda zarara uğrarsın demişler. O da kendi bildiğini sizde kalsın ben istediğim gibi davranırım demiş. Gel zaman git zaman bu adam zarara uğramış ve iflas etmiş "Bumunun dikine gitmekle" zarara uğramış. Ama iş isten geçmiştir.

Boş Kutu

Sokakta yürüyordum. Bugün çok mutluydum, bugün hayatımın en güzel günüydü. Her adım attığımda ayağımdan mutluluk yayılıyordu. Yolun sonuna kadar gittiğimde beni geleceğe hazırlayan, aklıma bilgi katan, en sevdiğim öğretmenlerimin olduğu okul çıkmıştı karşıma. Yürümeye devam ediyordum.

Adımımı her attığımda kalbimin basıncı artıyordu. Bugün öğretmenlerimin günüydü, bugün Başöğretmen Mustafa Kemal'in günüydü. Elimde bir poşet girmiştim sınıfa. Arkadaşlarım, hediyelerini masalarımın üstünde sabırla bekletiyordu. Herkes bana "Ne aldın öğretmenimize?" diye soruyordu. Bende ne aldığımı söylemiyordum. Sırama geçerken bir anda bir neşe girmişti içeri.

Dünyalar güzeli öğretmenimiz bir ses kalbimin "GÜMM!" diye patlayacağını söylüyordu.

Ama o sese aldırmadım, hayretle öğretmenimi izlemeye devam ettim.

Heyecanla öğretmenime hediyelerini verdim.

Hediyemi alıp masasına koymuştu.

Sadece benim hediyemi değil bütün sınıfın hediyelerini almıştı. Herkes

"Önce benimkini açın öğretmenim!" diye bağııyordu.

Öğretmen önce benimkini açtı ama içinde hiçbir şey yoktu. Herkes gülmeye başladı ancak ben o gülüşlere aldırmadım. Öğretmenime sebebini anlattım. Nedeni şuydu: "Öğretmenim sınıfa gelmeden önce o kutunun içine sevginizi koyup sonra bana verirsiniz ve o güzel sevginizi ben de tadarım diye düşündüm." dedim. Öğretmenime baktım, ağlıyordu.

Öğretmen insana neşe, huzur, ilim, akıl verir diye düşünmeye başladım bugünden sonra. Öğretmen sevgisi benim kalbimden çıkmayacak bir şekilde mühürlenmişti.

Yusuf Mahir Açıan (6/A)

ENGELLİLER

Engellilerin nasıl bir yaşam sürdürdüklerini, ne gibi sıkıntılar çektiklerini biliyor musunuz? Hiç kendinizi onların yerine koydunuz mu? Engelliler, günlük hayatta birçok sorunla karşılaşüyor. Sağlıklı insanların otoparklarda engelli araçları için ayrılan bölümüne kendi araçlarını park ederek onları mağdur etmeleri gibi...

Bu sorunları biraz daha açmak gerekirse, sosyal yaşam nasıl ki herkes için ihtiyaçsa, engelliler için de ihtiyaçtır. Onların hayatını idame ettirebilecekleri düzenlemelerin

olmaması büyük bir tehlike oluşturuyor. Mesela; kaldırımlardaki sarı alanlar görme engelliler için çok önemli. Fakat birçok yerde böyle alan ya yok ya da bu alanlara park edilmiş araçlar var. Yine metrolarda da engelliler için özel ayrılan koltuklar sağlıklı insanlar tarafından işgal ediliyor. Bu yüzden engellilerin

hayatı iyice zorlaştırıyor. Engelliler için devletimiz, bazı şirketler ve vakıflar, yardım kampanyaları düzenliyorlar. Bunlara örnek vermek gerekirse, bedensel engelliler için bir mavi kapak toplama kampanyası düzenlenmişti. Bu kapaklarla tekerlekli sandalye bağışlanmıştı. O insanların da yüzü gülmüştü. Zihinsel engelliler için de özel okullar ücretsizdir.

Engelli vatandaşlarımız da eğitim görürken sıkıntı yaşıyorlar. En çok da görme engelli öğrenciler. Bu öğrenciler sınavlarda kendileri için özel kitapçıklar olmadığından, gözetmen bir öğretmenin yardımıyla soruları cevaplıyorlar. Bu durumdaki öğrenciler, kendilerini rahat hissetmedikleri için sınav başarıları düşüyor. Bedensel engelli öğrenciler ise tekerlekli sandalyeleri ile merdivenlerden inip çıkıyorlar.

Çalışamayacak kadar engelli olan insanlar, geçim sıkıntısı çekiyorlar. Çalışabilecek olanlar da genellikle işe alınmıyorlar. Sonuç olarak engelliler, yoksulluğa mahkûm oluyorlar. Unutmayalım, her sağlıklı insan bir engelli adaydır.

Ayşe İrem Bölükoğlu (7/F) – Mahir Yusuf Açı (6/A)

Bunları "Burnumuz 50.000 farklı kokuyu tanıyabilir." biliyor musunuz?